

Son Direniş Mevzii

– redfer · 04 Nisan 2025

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 118.bölümü

elçi'nin ağzından dökülür ayetler
nefesine sarılı ümitler
sesinde canlanır teselliler
mekke'nin kıtlığına hazırlanır gerçeğin süvarileri

bir ümit çerağı olup
zor yıllarının yanı başında durur hatırı
artık bekleyişini hak edenlerin gözünde
muktedirlerin yenilgisi başlamıştır
zalimlerin yüreğini korkunun alevleri sarmıştır
ümidin gömleğini kanlayanların elleri yırtılacaktır
el uzatanların elleri kuruyacaktır

arandığını bilir
öyle teselli bulur
öyle atar üzerindeki ağır sancıları

öyle kanatlandırır sevdasını avuçlarından
öyle tutunur ümidin dal uçlarına

O'Allah ki sözünü
kulun ağzından duyurur bize
onun yanı başından eğilir dünya kuyumuza
umduğunu umdurur bize
bekleyişinde incileşen sözleri dizer nefesimize
bizden hiç ümit kesmediğini
bildirir bize

Allah'ın elçisi'nin hatırı
söz kadar diri
söz gibi duru
nasıl oldu da o sözün sadece lafzında oyalandık
sadece yüzüne takıldık
güzel seslendirişini ziyafet saydık sadece

sırf güzel yazılışını
duvarlara pahalı tablolar olarak asılışını zafer sandık
oysa söz anlam taşır
anlam ise anlaşılmalı ister
susuzun suyu araması gibi
açların ekmeği özlemesi gibi

elimizdeki en sahih
en sahici
en güvenilir
en canlı peygamber hatırası olan kur'an'ı
okuyalım ama anlaşılmasa da olur diye diye
demek ki anlaşılmaya değmez diyen
biz miyiz
başkaları mı

çocuklara karışıp gökyüzünün çizgilerinde neşe aradığını
kendini şarkılarla karşılayan genç kız ve delikanlılara
tebessüm ettiğini unutuverdük
fıkrının ince güllerini dermeyi beceremeyince
kerbelanın ciğer sızlatan acılarında

utandıran görüntülerinde heyecan aradık kendimize

vahyin gelişini
bir bayram edasıyla özlediğini dillendirmedik
nabzına..
sözün kalbinden nasıl can indirdiğini göremedik
varlığımızın tek heyecanı
insanlığımızın mayası esmanın göğünden
ışık emmeye hazır mıyız
ümidimiz olan sözün ocağından köz bulmaya var mıyız
köz avuçlarımızda yanmaya başladı çoktan
ümit biziz, biz

önce el at diyor
elinle engelle
elinle engelleyemiyorsan, dilinle...
diline de mi fırsat verilmiyor
susturuluyor musun
o halde kalbinle diren
kalbinle dik dur
kalbinde ayağa kalk
son sığınakta

kötülük karşısındaki yerini gösteriyor Hz. Peygamber
istiyor ki
kötülüğün karşısında ol
yerin belli olsun
neyin varsa
kötülüğün karşısına koy.
neyin kaldıysa
koy...
son parçanı...

elinde kalanı
elinde kalmayanı da
kalbini...
koy...
elinden geleni olmasa da
kalbinden geleni koy zulmün karşısına

kötülük elini bağıyorsa
dilini teslim etme
dilinle karşı çık
olur da
kötülük dilini de bağlarsa
en son kalbini sok devreye

kalbini bağlayan var mı
kalbine kelepçe takmaları mümkün mü
kalbinin yönelişine müdahale edilebilir mi
kalbinle buğz et diyor Hz. peygamber
çünkü bu kadarı da imanın bir parçası...
çünkü kalbin direnişi
imanın en son hali...

kalbin son çare
kalbin son kale
kalbin son direniş mevzii

*

ka'b bin züheyr büyük bir şairdi
babası züheyr,
sayılı arap şairleri arasında yer alırdı
iki oğlu ka'b ile büceyr'i de
kendisi gibi edip ve şair yetiştirmişti

şair züheyr bin ebi sülma,
ehl-i kitap kimselerin sohbetine devam ederken
ahir zamanda bir peygamberin geleceğini işitmişti
bir gece rüyasında
gökten bir ip uzatıldığını
ipe tutunmak için elini uzattığı halde
onu tutamadığını görmüştü

bu rüyasını
ahir zamanda gelecek olan peygambere
kendisinin yetişemeyeceğine yormuştu
bu sebeple vefatından önce oğullarına

gelecek olan peygambere iman ediniz diye
vasiyette bulunmuştı

kur'an'ın fesahat ve belagatı karşısında
gözleri kamaşan birçok kuvvetli şair ve hatip
islamiyetle müşerref olmuştu
bununla beraber, şirkte direnen,
peygamberimiz (s.a.v.) ile müslümanlara karşı
besledikleri kin ve düşmanlığı
şiiir ve hitabeleriyle dile getirmekten
geri durmayanlar da vardı

ka'b bin züheyr bunlardan biri idi
babasının ölümü üzerine
şöhretine kendisi varis olmuştu
kardeşi büceyr
resul-i ekrem safında yer almışken
ka'b bir türlü şirkten vazgeçmiyordu
zaman zaman yazdığı şiiirleriyle
efendimizi ve müslümanları hicvederek
onları üzüyordu

bir gün yine kardeşi büceyr'e
müslüman olmasından dolayı
duyduğu kin ve kızgınlıkla
inkar saçıan bir şiiir yazıp göndermişti

büceyr (r.a.), şiiiri efendimize okuyunca
son derece müteessir oldular
ka'b'ın şiiirleriyle müslümanlara hakareti
artık tahammül sınırını aşmıştı
bunun üzerine resul-i ekrem
ashabına şu emri verdi

kim ka'b bin züheyr'e rastgelirse
onu öldürsün
kanı şu andan itibaren mübah kılınmıştır

bu müsaadenin verilmesinden sonra

ka'b'ın uğrayacağı akıbet şüphesiz dehşetli olacaktı
bunu düşünen kardeşi büceyr
son bir defa kendisini ikaz edip
nasihatta bulunmak üzere bir mektup yazdı

bundan kurtulabilmenin tek çaresinin de ancak
resulullah'a gelip af dilemek olduğunu bildirdi
mektubu alan ka'b,
yerinde duramaz bir hale gelmişti
adeta kocaman yeryüzü
kendisine dar gelmeye başlamıştı
her an son nefesini verecekmış gibi
ecel teri döküyordu

aleyhinde verilen bu karar üzerine
kurtulamayacağını anlamıştı
iki şeyden birini tercih etmek zorundaydı
ya şirkte devam edecek
ve ele geçmemek için köşe bucak kaçacaktı
veya resullahın huzuruna çıkarak
sadakat elini uzatıp
o ana kadar yaptıklarından pişmanlık duyduğunu
itiraf edecek ve af dileyecekti

ka'b akıllı davranıp ikinci yolu tercih etti
zaten kardeşinden mektup gelir gelmez de
iç alemini bir pişmanlık duygusu kaplamıştı
uzun mesafeyi kısa zamanda kat edip
medine'ye gelen ka'b
resul-i ekremin huzuruna çıktı

peygamberimiz (s.a.v.), onu şahsen tanımıyordu
ka'b, bu durumu akıllıca kullandı
efendimizin, huzurunda diz çöküp
mübarek elini tuttuktan sonra
şöyle bir teklifte bulundu

ka'b bin züheyr tövbe etmiş
müslüman olarak huzuru saadetinize gelmek istiyor

ben, onu size getirsem
ona eman verir
tövbisini ve müslümanlığını kabul eder misiniz

resul-i ekrem bu teklife
evet cevabı vererek
kanaatini izhar buyurdu
bu cevap üzerine
ka'b'ın mama alemi birden bire parladı
elini resulullahın elinden ayırmadan şahadet getirdi

resul-i ekrem (a.s.m.) ve etrafında bulunan sahabiler
bir anlık bir hayrete kapıldıktan sonra
peygamber efendimiz (a.s.m.),
sen kimsin diye sordu
ben, ka'b bin züheyr'im
ya resulallah diye cevap verdi

gönül ülkesi
islamın manevi kılıcı ile fethedilen ka'b
hemen o anda
arap edebiyatında şaheser parçalar arasında yer alan
banet aüâdü isimli kasidesini
resulullaha sundu.

...suad'ın ayrılığın yetmiyormuş gibi
iki taraf arasında söz taşıyanlar bana
ey ebu sülma'nın oğlu
sen, artık kendini ölmüş bil dediler

kendilerine güvenip de başvurduğum her dost ise bana
seni oyalayıp teselli edemem
başının çaresine bak dedi
ben de çekilin yolumdan dedim
rahman'ın takdir ettiği her şey
elbette olacaktır

insanoğlunun mes'ud hayatı
ne kadar uzun olursan olsun

mutlaka bir gün bir tabutta taşınacaktır
resulullahın beni öldüreceğini haber aldım
resulullahın yanında bağışlanmak en çok umulan şeydir
özür beyan ederek Allah elçisinin yanına geldim
resulullahın katında özür daima kabule şayandır
merhamet ve teenni ile muamele et bana.

içinde bir çok nasihat ve hükümler bulunan
kur'an hediyesini sana ihsan eden Allah
hidayetini arttırsın
rakiplerimin dedikodusuyla beni muaheze etme
hakkımda bir çok dedikodular yapılmışsa da
ben pek o kadar suçlu değilimdir

ben şimdi öyle bir makamda bulunuyorum ki
burada gördüğüm ve işittiğim şeyleri
bir fil görüp işitseydi muhakkak titrerdi
burada beni mutlak Allah'ın izniyle
peygamberin affına nail olmak kurtarabilir

ben, yüce peygambere karşı
hiçbir itirazda bulunmadan sağ elimi
onun adaletli eline uzatıyorum
şimdi, söz onun sözüdür

şüphe yok ki,
resulullah doğru yolu gösteren bir nur
kötülükleri yok etmek için
Allah'ın sıyrılmış keskin ve yalın kılıçlarından
bir kılıçtır...

ka'b
resul-i ekremin
kahramanlık ve yiğitliklerinden bahsederek
kasidesine devam ediyordu

kaside içinde bir beyt var ki
resul-i kibriya ondan son derece memnun olmuştu
o taç beyit şuydu

şüphe yok ki,
resulullah doğru yolu gösteren bir nur
kötülükleri yok etmek için
Allah'ın sıyrılmış keskin
ve yalın kılıçlardan bir kılıçtır

bu beyti duyan resulullah,
o anda üzerinde bulunan mübarek bürdesini çıkarıp
bu büyük şaire hediye ederek
memnuniyeti yanında
tebrik ve takdirlerini de izhar etti

bundan sonra banet süadü adlı kaside
kaside-i bürde olarak anılmaya başlandı

ka'b bin züheyr
resulullahın bu hediyesi ile her zaman
her yerde iftihar ederdi
ömrünün sonuna kadar
onu yanında muhafaza etti

bir seferinde muaviye,
on bin dirhem vererek onu almak istemişti
ka'b, resulullahın hırkasını giymek hususunda
kimseyi nefsimе tercih etmem diye cevap vermişti

hz. muaviye ka'b'ın vefatından sonra
bu arzusuna nail oldu
mirasçılarına yirmi bin dirhem göndererek
hz. resulullahın bu mübarek hırka-i saadetlerini
kendilerinden aldı

sonra bu mübarek hırka emevilerden abbasilere
onlardan da avuz sultan selim eliyle
osmanlılara geçti
bugün resulullahın bu mübarek hırkası
mukaddes emanetler arasında
topkapı sarayının hırka-i saadet dairesinde

muhafaza altında bulunmaktadır

hırka-i saadet, 1,24 metre boyunda
geniş kollu olup siyah yünlü kumaştan yapılmıştır
içi, kaba dokunmuş krem renk yünlü kumaş kaplıdır
önünde, sağ tarafında
bir parçası noksandır
sağ kolunda da eksiklik vardır

hırka-i saadet
müteaddit bohçalara sarılmış olduğu halde
üstten açılır çifte kapaklı altın bir çekmece içindedir
sultan aziz tarafından yaptırılmış
uzunca bir kitabe de bulunmaktadır

saltanat devrinde, hükümdar
ramazan'ın on beşinci günü
topkapı sarayına gelir
hırka-i saadet, merasimi mahsusa ile açılır
başucunda bizzat hükümdar bulunduğu halde
devlet ricali ve saray memurları tarafından ziyaret olunur
destimaller hediye olunurdu
bilahare saray kadınları da ziyaret ederlerdi

hırka-i saadetin baş muhafızı hükümdar olup
onun gaybubetinde bu vazife tülbent ağasına aittir
hırka-i saadet hademe teşkilatı
topkapı sarayı müze haline intikal edinceye kadar
aynı gelenek ile devam etmiştir

hicretin 9. senesi
recep ayından bir gündü
resulullahın etrafında birçok sahabi vardı
bu sırada
bugün sizin salih bir kardeşiniz vefat etti
kalkın onun namazını kılın buyurdu

sahabiler derhal hazırlandılar
resulullahın arkasında saf bağlayarak

salih kardeşleri üzerinde gaib namazı kıldılar
namazdan sonra resul-i ekrem
kardeşiniz necaşi ashame için
Allah'tan mağfıret talep ettik buyurdu.

habeş necaşisi ashame
resulullah tarafından bir mektupla
hicretin yedinci senesinde islama davet edilmiş
ve derhal Müslüman olmuştu
müslüman elçiye de

...keşke
şu saltanata bedel muhammed-i arabinin (a.s.m.)
hizmetkarı olsaydım.
o hizmetkarlık,
saltanattan çok daha üstündür
demişti

redfer